

Okresní archiv Nový Jičín

Číslo listu NAD: 199

Evidenční číslo pomůcky: 122

ARCHIV

MĚSTA

FRENŠTÁTU POD RADHOŠTĚM

1467 – 1945

INVENTÁŘ

Zpracoval:

Josef Lankočí

Nový Jičín 1976

FRENŠTÁT pod Radhoštěm, bývalé okresní město, dnes jedno z desíti měst okresu Nový Jičín, leží v jihovýchodní části okresu na řece Lubině a přítocích. Má skoro 10.000 obyvatel a je kulturním i průmyslovým střediskem okresu s bohatou historií. K dnešním dnům je celé město v přestavbě, jen historické náměstí uchovává s některými přilehlými ulicemi svůj původní charakter, jinak tuto starou část města obklopují novostavby s moderními byty a v mnoha místech marně se ohlížím po rázovitých přízemních domcích a chalupách. Jen v pozadí se tyčí památný Radhošť s nezměněnou tvářností, neboť i on je pamětníkem vzniku, rozvoje, úpadků a opětovných oživení města ležícího na jeho úpatí. Blízká budoucnost plánuje změnu charakteru toho města i okolí, plánuje se zde výstavba uhelných dolů. Město a jeho okolí ukazují nejen krásy přírody, ale země zde ukrytá velké nerostné bohatství.

Do dnešních dnů se nepodařilo přesně zjistit, kdy město vzniklo. Dochované písemnosti uvádějí Frenštát již koncem 13. století, kdy končí první kolonizační vlna oblasti mezi městy Frenštátem-Místkem-Brušperkem, mezi hrady Hukvaldy a Šostýnem. Město příslušelo k Šostýnu (Schauenstein) a sdílelo s ním, později i s panstvím i hradem Hukvaldy, všechny osudy, dobré i zlé doby. Sváry o olomoucké biskupství (za Karla IV., Václava IV i později) způsobily, že majetek biskupství a s ním i město Frenštát byly často dávány do zástavy, byly zadluženy, měnily majitele. V roce 1438 stává se držitelem obou panství – hukvaldského i šostýnského – Jan Čapek ze Sán, který listem z r. 1445 potvrdil práva a svobody městečka Frenštátu. Obsah tohoto listu potvrzuje, že Frenštát od svého vzniku byl důležitou složkou šostýnského správního okrsku s vesnicemi Lichnovem, Vlčovicemi, Drholcem, Kopřivnicí a polovinou obce Závěšic. Toto napovídá, že městečko Frenštát mělo mezi vesnicemi, které patřily šostýnskému panství, správní úlohu, což později dotvrzuje postavení frenštátského fojství.

Život i rozkvět Frenštátu byl často v průběhu dějin přerušen válkami, a to stejně jako u všech pohraničních krajů Moravy v dobách Matyáše Korvína, ve válkách s Turky, požáry, morem, povodněmi, též válka třicetiletá krutě zasáhla do osudu města. Válkami bylo město ochuzeno, a to jak válečnými událostmi, tak i průtahy vojsk, poklesem výnosů železných hutí, řemesel i trhů. V roce 1681 postihl město zhoubný požár, který zničil celé náměstí, radnici, kostel, faru školu, pivovar, sladovny a značný počet domů. Uherské povstání vedené Tökölym a vpády povstalců na Moravu neušetřily Frenštát, který se sotva vzpamatoval z následků požárů. V červnu 1680 přepadli město "Kurici", vyplenili je a vypálili. Tato údobí nesla sebou i zmenšení počtu obyvatel, i když vrchnost – olomoučtí biskupové-obnovovali městské výsady, poskytovali měšťanům četné úlevy. Tehdy je zjevný úpadek hospodářství, úpadek vzdělanosti i sebevědomí obyvatelstva.

Ani v době magistrátu (od r. 1796) se nezlepšily životní podmínky obyvatel města, nepomohly ani nově povolené další trhy Františkem II. v roce 1794. Finanční úpadek státu, neúroda, povodně, nemoci a hlad provázely obyvatele Frenštátu v celém 18. i počátkem 19. století. Přesto, že v první polovině 18. století mělo město německý ráz, později se v něm projevují národnostní snahy a kroniky zaznamenávají v roce 1836 české ochotnické představení Klicperovy veselohry "Divotvorný klobouk".

Po pádu Bachova absolutismu již v roce 1861 založena zde "Občanská Beseda", která svým vlivem již v roce 1863 si vynutila národnostně uvědomělé městské zastupitelstvo, které zavedlo české úřadování. A právě v ohledu národnostním předčil Frenštát skoro všechna okolní města. Již v roce 1862 konána na Radhošti jubilejní slavnost za obrovské účasti z Moravy, Čech i Slezska. V roce 1873 navštívil město František Palacký při své poslední cestě Moravou a v roce 1880 zbavil se Frenštát posledních zbytků německví tím, že Sřtelecký spolek (založen v r. 1835) stanovil si českou jednací řeč. Bohatý spolkový život, umělecko literární sdružení s regionálními tendencemi, výstavní ruch, noviny, časopisy v městě vydávané, vynikající rodáci, spisovatelé, umělci, dovední řemeslníci i vlastenecky cítící

majitelé závodů, tito všichni umožňovali bohatý kulturní život Frenštačané mluvou Laši, krojem a zvyky Valaši, tvoří významnou etnografickou skupinu na severovýchodní Moravě.

Z nejstarších dob se dochovalo jen velmi málo dokladů o vývoji správy obce. Ze 14. století dochováno pouze jméno jednoho fojta, a to na listině z roku 1382 vydané pro Kopřivnici, nazýval se Bičák (Byczak). Dá se soudit, že fojtství bylo první frenštátskou správní institucí a to od založení města.

Fojt zde měl řadu výhod i výsad, byl zástupcem hukvaldské vrchnosti, mnohdy i biskupa a proti svobodným fojtům vesnickým měl navíc výsadu šlechtictví. Nelze ani zjistit, odkud bral Frenštát právní naučení, ale je jisto, že od r. 1617 společně s městem Příborem brali naučení z Olomouce. Vedle fojta existoval zde i městský úřad, tedy městská rada s purkmistrem a konšely. Význačnější pravomoc městského úřadu se nedá zjistit, hlavním činitelem zůstával fojt, zástupce vrchnosti.

Město Frenštát mělo odedávna tržní práva. V roce 1584 nastala významná změna v pravomoci městské rady, kdy biskup Stanislav II. Pavlovský listinou z 23. září nejen obnovil městu všechna práva a svobody do této doby získané, ale dává svůj souhlas k prodeji fojství městu Frenštátu. Kupem fojství-jakoby došlo k zrušení funkce zástupce vrchnosti – přibylo městu více povinností i práv, ale výhod, jichž užíval fojt, se městu nedostalo. Při prodeji není o nich žádného záznamu. Až do 18. století nelze skoro nic zjistit o funkcích jednotlivých městských hodnostářů. Zjišťujeme, že městská rada byla každoročně, obyčejně v lednu, obnovována, změn nebývalo mnoho, stejná jména se objevují často po několik let, zvláště purkmistři Jan Sobota a Jiřík Sasín v 17. století setrvávají v úřadě po desítky let.

V 18. století měla správa vedle purkmistra 3 radní, z nichž jeden měl na starosti vybírání vrchnostenských a státních dávek, druhý vedl záležitosti sirotčí a třetí byl městským pokladníkem. Dozírali také nad městskými pracemi, zastupovali město při ubytování a zásobování vojska. Často se stalo, že byli vrchností potrestáni za nedodržení výběru dávek a platů. Kromě radních byli měšťané (obyčejně dva) pověřeni dozorem nad kostelním jměním, nad fundacemi apod. Často byli nazýváni "kostelníky". O hospodaření kostelů je vedena "Kostelní kniha" a to od r. 1605. Po celou tuto dobu se jeví značná odvislost správy města na vrchnosti, zvláště na libovůli hukvaldského vrchního, což se u jiných měst neprojevuje. Velmi odpovědným pracovníkem městského úřadu byl v této době městský písař, který zpravidla svou funkci vykonával delší dobu. Vedl všechnu písemnou agendu města. Podle dochovaných úředních knih lze zjistit, jak se písaři ve Frenštátě střídali. V době od r. 1610 do r. 1796 bylo jich asi dvanáct. První známý písař je kolem roku 1652 a byl jím školní rektor Daniel. Od roku 1667 Jan Salaj. V roce 1680 opět školní rektor Jan František Palhon, od roku 1685 do roku 1712 byl městským písařem Martin Salamon., který měl velmi úhledný rukopis. Kolem roku 1730 Adam Milberger, kterého v roce 1764 vystřídal Jan Březovský. Po něm nastoupil Johann Peltz. V roce 1770 to byl Jakub Stronček, který se podepisoval jako "přísežný písař". Od roku 1786 byl Filip Schnimanský, který vedl městskou agendu jen česky.

Od roku 1772 usilovala městská správa o zřízení magistrátu. V roce 1790 dostali Frenštát nový městský úřad se třemi radními. Říkalo se mu představenstvo (Vorsteheramtliche Verwaltung). Jeden z radních byl představeným. Úřadovna se jmenovala "radní dům" a na smlouvách se objevují jména místních notářů (notarius loci). Tento úřad byl předchůdcem regulovaného magistrátu, který započal svou činnost v roce 1796 a skončil v roce 1850. V této době byl v čele města purkmistr, tři radní (Bürgermeister a Magistratsräthe), městský syndik a několik stálých úředníků. Za dobu trvání frenštátského magistrátu se vystříдалo pět městských syndiků:

Johannes Steflek	1796 do r. 1806
Rudolf Ludwig	do roku 1814
Franz Obschil	do roku 1839
Leopold Weiss	do roku 1847

Johann Schuster

do roku 1849.

Syndik Franz Obschil před svou smrtí odkázal městu větší částky peněz na různé nadace. Syndik Johann Schuster byl v roce 1848 velitelem městské gardy. Úřad měl účetního (Rechnungsführer) dva kancelisty, podle potřeby diurnisty, policejního komisaře a několik kancelářských sluhů. K městskému úřadu se také počítal městský lékař (fysikus) a porodní báby. Úřední řeč byla němčina i ve styku s občanstvem. Podání z této doby jsou jen v němčině, českých přípisů je velmi málo. Syndik i ostatní úředníci úřadovali podle tehdy platných předpisů. Podle dochovaných písemností měli řádnou registraturu.

V roce 1850 byl zvolen a ustanoven nový městský úřad se starostou města, se třemi radními a 14 ti členy výboru. V roce 1910 měla městská správa po předchozích zákonných úpravách starostu, tajemníka, 4 radní a 25 členů výboru. Některé složky úřadu, které vyžadovaly odborné znalosti, byly spravovány úředníky (důchodní, účetní, pokladník, policejní komisař apod.). Zřizovány byly i pomocné komise (finanční, chudinské, policejní aj.), místní školní rada a kostelní konkurenční výbor. V roce 1918 nedošlo v městském zřízení ke změnám, pouze městský výbor byl převzán na městské zastupitelstvo a nový volební zákon podstatně změnil složení institucí městské správy.

Jako v jiných městech i ve Frenštátě měly velkou důležitost cechy. Zvláště cech tkalcovský má zde přesnější historii. I když byl do roku 1606 asi jen volným sdružením (z r. 1598 je dochován nejstarší seznam mistrů), dostává v roce 1606 od olomouckého biskupa Ditrichštejna výsadní listinu. Ostatní cechy dostaly cechovní artikule v r. 1657, kdy byl zaveden na celém biskupském panství určitý cechovní pořádek. Jistě existovaly cechy dávno před tímto datem. Vydáním nového živnostenského řádu z 20.12.1859 (platnost od 1.5.1860) byly cechy zrušeny a změnil se v řemeslná a živnostenská společenstva. Ve Frenštátě se většina cechů sdružila, jen tkalci a obuvníci (ševci) udrželi se samostatné spolky a v zápisech ve starých cechovních knihách bez přerušení pokračovali. Podle dochovaných písemností byly ve Frenštátě tyto cechy.

tkalcovský
mlynářský
kožišnický
kovářský.

ševcovský
pekařský
truhlářský

řeznický
hrnčířský
krejčovský

O dějinách školství před koncem 18. století se nedochoval průkazný materiál. Je jisto, že ve Frenštátě existovala škola partikulární (v r. 1661 její budova vyhořela), triviální koedukační škola je zaznamenána v roce 1774. Od roku 1869/70 jsou děti vyučovány na škole národní, později na škole obecné. Od roku 1876/77 jsou ve Frenštátě školy měšťanské.

Spolkový život ve Frenštátě byl od druhé poloviny minulého století velmi čilý.

Významnější spolky byly tyto:

Střelecký spolek	(1835-1925)
Občanská beseda	(1861-1932)
Jednota divadelních ochotníků	(1862-1950)
Sbor dobrovolných hasičů	(1878)
Řemeslnická beseda	(1882-1910)
Pohorská jednota Radhošť	(1884)
Tělocvičná jednota Sokol	(1890)
Národopisný odbor	(1894)
Okrašlovací spolek	(1903)
Tělovýchovná jednota Orel	(1922-1950)
Ústřední Matice školská	(1887)
Odbor Národní Jednoty	(1902)
Klub přátel umění	(1993)

řada dalších spolků dělnických i jiných.

Město hostilo mnoho návštěvníků u příležitosti výstav.

(Národopisná v roce 1893, turistická a umělecká v r. 1924, Krajinská výstava moravskoslezského Pobeskydí v r. 1934, výstavy díla sochaře Jana Knebla, malíře Břetislava Bartoše, nár. umělce Antonína Strnadla aj.)

Od roku 1903 vycházely zde "Frenštátské noviny". Po dvou letech byly vystřídány časopisem "Lubina", později týdeníkem "Radhošť". V současné době věnuje město nemalou pozornost turistickému ruchu, sportovnímu životu (nový lyžařský můstek s umělou hmotou), národní podnik MEZ vydává týdeník "Stator". Kulturní život je soustředěn do Kulturního domu (otevřen 27.12. 1964), kde je umožněno pěveckým sborům, souborům, sdružením a zájmovým kroužkům plné rozvinutí a využití.

Přes nepřízeň dějin a času se dochovala městu Frenštátu p.R. řada písemných památek. Nejstarší listina (česká) s pečetí je z roku 1467. Rokem 1614 začíná řada dochovaných městských knih. Jsou to knihy městských domů chalup se staršími vepsanými zápisy z let 1581 a 1594. Zápisy jsou vedeny do roku 1694. Z dalších knih (knihy kupních smluv, šenkovních domů, řeznických štoků, svatebních smluv aj.) jsou pro dějiny města významné svým obsahem tyto knihy: "Kostelní kniha" (kronika) založená v r. 1605, "Nejstarší kronika města Frenštátu" z let 1585-1809 (je to kniha záznamů městských písařů na volných listech), též "Paměti Jana Kalusa" (1850-1867). Jan Kalus byl v polovině 18. století frenštátským purkmistrem. Paměti začal psát v roce 1726. Dřívější události vypisoval údajně z jiných pramenů, od počátku 18. století píše jako pamětník a to až do r. 1765. Dále pokračoval jeho syn a po něm další potomci až do roku 1867.

Soudní agenda magistrátu (judiciálie) byla po zřízení okresních soudů odevzdána novému okresnímu soudu ve Frenštátě p.R., odtud předána Státnímu archivu v Opavě, v roce 1960 převzal tyto písemnosti okresní archiv v Novém Jičíně, pracoviště ve Frenštátě p.R. Další písemnosti, zvláště pozemkové knihy, předal Státní archiv v Opavě okresnímu archivu v N. Jičíně až v roce 1975. Písemnosti města, hlavně výsadní listiny byly jistě po staletí dobře opatrovány. Ovšem nepokojné válečné doby, přírodní a jiné pohromy zapříčinily ztrátu mnoha velmi cenných písemných dokladů. Veškeren archivní materiál byl až do roku 1889 uložen společně s městskou registraturou v 1. poschodí radnice. Rok předtím byla provedena neoborná skartace, která hlavně sledovala zmenšení rozsahu a množství písemností. V tomto roce byla stará radnice zbourána a městský úřad se přestěhoval do městského domu číslo 15. Stavba nové radnice byla ukončena v r. 1891 a při zpětném stěhování písemností byly vyňaty pergamenové a výsadní listiny a uloženy v úřadovně starosty města. Zde zůstaly až do 30. září 1950. K soupisu písemností vůbec nedošlo. Byly pouze soustředěny do menší místnosti v 1. patře radnice a v roce 1897 byly k nim vtěsnány muzejní předměty, které obec získala darem od Národopisného odboru jako základ pro budoucí městské muzeum. Obec však velmi brzy i tuto místnost potřebovala, proto v roce 1910 bylo vše přestěhováno na půdu textilní továrny firmy Křenek a synové ve Frenštátě p.R.

Budova okresního soudu na náměstí č. 29 poskytla od roku 1922 místnost pro vhodnější umístění městských písemností. Když však v roce 1929 i tato budova se opravovala, došlo ve Frenštátě p.R. ke vzniku "Městského archivu". Bylo to jen oddělení starších spisů od živé spisovny, došlo k soustředění starších spisů od živé spisovny, došlo k soustředění starších písemností (naházení) do dřevěných beden a k přenesení beden do sklepních místností radnice, ale vše toto svěřeno honorovanému správci. Správcem archivu byl ustanoven vrchní soudní oficiál v.v. Rudolf F. Polanský (1877-1953), který byl současně ustanoven městským kronikářem. Byl sběratelem památek pro rodné město, byl též dlouhá léta redaktorem farního časopisu "Svatý Martin" (1934-1941). Archivu se málo věnoval. Svou činnost soustředil na sběr dokladů pro kroniku a na její spisování. Zabýval se hlavně

písemností z 18. a 19. století. Porušil však chronologii zachovaných písemností, snažil se totiž je roztrždit podle obsahu a podle stanovených věcných hesel.

Za okupace byla radnice obsazena nacisty. Nastalo nové stěhování písemného materiálu. K přestěhování z přízemí do 1. patra radnice – do uvolněné zasedací síně – povolil německý komisař 10 minut. Ale ani zde nezůstaly písemnosti dlouho. Byly i s muzejními předměty vystěhovány do měšťanského domu číslo 215, který byl městem zakoupen pro kulturní potřeby města. V domě bylo více místností, ale archivní materiál a muzejní předměty byly společně nahromaděny do menší světničky. Správcem těchto společných sbírek se stal Bohumil Strnadel – Četyna v roce 1941. Jemu předal R. Polanský sbírky a sám věnoval pouze městské kronice. Strnadlovou zásluhou byly tehdy odneseny z radnice i bedny se starými městskými knihami. Tím byly knihy zachráněny a udrženy v pořádku. Strnadel je očistil, vysušil a řádně uložil. Zachránil tak i městské listiny, kterým hrozilo od nacistických úřadů zcizení a zašantročení. Přenesl je totiž rovněž do budovy čís. 215, kde je uložil v bezpečné kované truhle. Na starší písemnosti pořídil ze svých prostředků lepenkové krabice, Žel, že ani on nepobyl v archivu a v muzeu dlouho. V roce 1943 byl pracovně nasazen. Po jeho odchodu ustala jakákoliv péče a archiválie a o muzejní předměty. Teprve dnem 1. října 1950 byl správou městského archivu i muzejních sbírek pověřen ředitel učitelského ústavu v.v. profesor Alois Zbavitel. Tehdy byl trvale oddělen archivní materiál od předmětů trojrozměrných a přestěhován zpět do radnice. Prikázána mu přízemní místnost pod radniční věží s oknem lokovaným k severu a přepažená provizorním stropem s přístupem po žebříku. Později došlo k nouzovému vybavení nábytkem, k bezpečnostním a protipožárním zabezpečením a k vybavení nouzovými ukládacími regály. A tato skromná místnost se stala v roce 1952 také archivní místností nově zřízeného Okresního archivu ve Frenštátu p.R. Práce archiváře byla velmi svízelná. Archiv představoval po přestěhování hromady neuspořádaných knih a písemností. Postupně bylo vše znovu roztrženo a vhodně uloženo. V lednu 1955 se archivář Alois Zbavitel této funkce vzdal a od 1. února 1955 ustanoven okresním archivářem bývalý generál v.v. Vladimír Kajdoš. Tento zpracoval “Průvodce po archivních fondech okresního archivu ve Frenštátě pod Radhoštěm“, který byl vydán tiskem INV ve Frenštátě p.R. v roce 1959.

Vladimír Kajdoš pracoval v archivu dva roky, v letech 1957-1960 byl okresním archivářem Jaroslav Svoboda.

V roce 1960 při území reorganizace byl okres ve Frenštátě p.R. zrušen, město a část obcí připadly k okresu Nový Jičín, zbylá část k okresu Frýdek-Místek. Písemnosti města i obcí převzal okresní archiv v Novém Jičíně, zřízeno zde pobočné pracoviště, o něž pečoval pracovník okresního archivu v Novém Jičíně bývalý učitel Josef Lankočí. K fondu města Frenštátu pořízen byl inventární soupis, a to do r. 1957. Starší uspořádání písemností bylo ponecháno. Soupis nebyl v souladu se zásadami o pořádání archivních fondů měst, proto byl celý fond v letech 1975/76-kdy došlo dvakrát ke stěhování archivu (první do přístavku domu č. 20 na náměstí, za rok do domu bývalé geodezie na Rožkovově ul. č. 506) znovu uspořádán.

Archiv města Frenštátu pod Radhoštěm je uspořádána takto:

- I. Listiny
- II. Úřední knihy
  1. Správní knihy
    - a/ Knihy městského zákonodárství a městské správy
    - b/ Knihy pojišťující práva měšťanů
  2. Evidenční knihy
  3. Pamětní knihy
- III. Spisový materiál

1. Registraturní pomůcky
    - a/ Registratura z období magistrátu 1795-1850
    - b/ Registratura po roce 1850
  2. Spisy
    - a/ Zlomky předmagistrátní registratury
    - b/ Registratura z období magistrátu 1795-1850
      - A/ Acta in publico politicis
      - B/ Acta in judicialibus
      - C/ Acta in oeconomicis
    - c/ Registratura po roce 1850
      - A/ Manipulační období 1850-1899
      - B/ Manipulační období 1900-1945
      - C/ Věcné konvoluty R. Polanského 1900-1945
- Účetní materiál
- IV.
1. Účetní knihy
  2. Účetní materiál aktové povahy
- IV. Ostatní materiál

Fond městského úřadu ve Frenštátě p.R. obsahuje písemnosti z let 1467-1945.

Listiny jsou uspořádány chronologicky. Úřední knihy jsou seřazeny do tří skupin. Z období magistrátu se zachovalo velmi málo úředních knih. Kromě protokolů justičních věcí (Rathsprotokoll im Justitzfache) z let 1822-1825 je zachováno několik knih účetních. Registra početní z let 1805-1810 jsou vedena česky tehdejším městským kasířem Vojtkem. Jsou zde uvedeny transporty ruských vojsk až do bitvy u Slavkova v r. 1805, vítání a hostění ruských vojáků.

V roce 1806 jsou zde uváděny náklady na ubytování a vyživování ruských oddílů, zvláště péče o raněné a nemocné. Od roku 1866 začíná dosti souvislá řada protokolů a zápisů o schůzích obecního zastupitelstva a obecní (městské) rady. Vedle těchto protokolů jsou dochovány zápisy ze schůzí jednotlivých komisí. Pomocné knihy umožňují orientaci ve spisovém materiálu.

Z předmagistrátního období je dochován zlomek aktového materiálu. Významné jsou spisy vrchnostenského úřadu na Hukvaldech, též korespondence mezi městy Frenštátem, Místkem a Brušperkem, kdy tato města usilovala o to, aby byla povýšena na města magistrátní. Významný je také spis z 2.11.1795 jednající o stavbě nové radnice. Pozdější materiál je rovněž neúplný. K 24 podacím protokolům není dochován korespondující písemný materiál. Registratura z období 1850-1900 má spisy uspořádány podle číselných znaků v kombinaci s písmeny. V některých případech inv. čísla přesahují přes horní hranici časového rozmezí, ale vzhledem k svému významu byly spisy ponechány v oné skupině (inv. č. 637,638,644,650). Rovněž ve věcných konvolutech se vyskytují ojediněle starší písemnosti, které byly zde ponechány k úplnosti a věcnému významu (i.č. 704,705,709,718,723,724 a 735). K rekonstrukci registratury bylo nutno přistoupit zvláště pečlivě, neboť zásahy dřívějších archivářů byla sice registratura v chronologické řadě, ale bez ohledu na číselné znaky. V případech, pokud to vyžadovala názornost a jasnost registů, bylo použito číselných podznaků. Spisy z doby 1900-1945 jsou seřazeny chronologicky podle jednacích čísel tak, jak byla v té době vedena registratura. Mezi spisy se našly některé věcné konvoluty, které nebyly rozřaděny podle jednacích čísel, ale zařazeny k registratuře vypracované Rudolfem Polanským. Spisy jsou uspořádány do skupin podle písmen A-Ž.

Z fondu nebylo nic skartováno.

K fondu je zpracován a k inventáři je připojen rejstřík jmenný a rejstřík věcný.

Fond městského úřadu ve Frenštátě pod Radhoštěm obsahuje hojnost materiálu k dějinám města. Je dochován až do roku 1945. I písemnosti z doby okupace se dochovaly. I když fond utrpěl značné ztráty, poskytne badateli hojnost pramenů. Dochované městské knihy jsou velmi cenným zdrojem poznání hospodářských a sociálních poměrů. Obsahují jednak spisy patentů, přísahy, zápisy ze zasedání správních i městských orgánů, trestní protokoly, tržní ceny apod. Jiné zajišťují práva měšťanů, obsahují kupní smlouvy na domy, na pozemky a zahrady, uvádějí svatební smlouvy, výpůjčky peněz, výnosy pozemků, dluhy, dlužníky, věřitele, parcelní protokoly, obligace, seznamy domů, stodol, masných krámů apod. V evidenčních knihách jsou vedeny také seznamy občanů, jména a počty sirotků a opatrovanců, ohlašování a odhlašování, přehledy o vydaných vysvědčeních chudoby, také návštěvy čestných občanů a záznamy významných návštěv. Hodně pramenů poskytnou městské pamětní knihy. Písemnosti z let 1918-1938 ukazují hospodářský a stavební rozvoj města, růst živností, smutnou dobu nezaměstnanosti, činnost spolků, škol a institucí. Poskytnou také dostatek pramenů k dějinám dělnického hnutí a k dějinám KSČ na Frenštátsku a okolí. Písemnosti z doby okupace prokazují neohroženost a nepoddajnost českých zástupců, kteří chránili a bránili každou maličkost českých práv proti zvlí okupantů.

Fond uspořádali:

Josef Lankočí	listiny, knihy a registratura. Do 1850
Karel Chobot	písemnosti z man. Období 1850-1900
Judita Tichá	písemnosti z let 1900-1945
Jaroslav Štindl	úvod a rejstříky jmenný a věcný

Inventář sestavil Josef Lankočí v okresním archivu v Novém Jičíně v letech 1975-1976.

Ke dni pořádání čítá fond	24 listin
	307 úředních knih
	70 pomocných knih
	375 účetních knih
	258 kartonů aktového materiálu

Literatura o fondu:

Vladimír Kajdoš: Průvodce po archivních fondech Okresního archivu ve Frenštátě pod Radhoštěm (str. 56-95).

Název fondu	Archiv města Frenštátu pod Radhoštěm
Značka fondu	AM Frenštát p.R.
Časový rozsah	1467-1945
Počet inventárních jednotek	1163
Počet evidenčních jednotek	1034
Místo uložení	Frenštát p.R. Rožkovova 506
Stav ke dni	31.12.1976
Fond pořádali	Karel Chobot, Josef Lankočí, Jaroslav Štindl, Judita Tichá
Inventář sestavil	Josef Lankočí
Počet stran	94
Počet exemplářů	5
Přepsal	Jaroslav Štindl
Inventář schválil	
Vazbu provedl	KP Nový Jičín, knihařství